

[Oluf Pedersen.]

svarer til, hvad vi har skabt i fællesskab, vi inddrager, og jeg mener ikke, man kan sige, at vi går nogen formueejere for nær.

Forslaget har det formål at søge en retfærdig løsning på dette problem, men det har også det formål at hjælpe os til at komme ud af hele vort nuværende skattesystem. Vi kan jo drøfte i udvalget, om det ikke er rigtigt, når jeg hævder, at de nuværende skatter påvirker prisniveauet, at de påvirker pristallet; de bevirker, at de offentlige udgifter stiger: ca. halvdelen af de skatter på mellem 6 og 7 milliarder kroner, som vi betaler i dag, er en følge af skatterne selv — halvdelen af dette beløb går altså til dækning af de skatter, som skatterne selv har forvoldt. Vi er inde i et system, der — hvad alle partierne her i tinget nu erkender — er ved at udvikle sig galt. Man siger ligefrem, at man regner med inflationen, og det gør jeg også, hvis der ikke bliver foretaget en ændring. Derfor siger jeg, at vi må skaffe det offentlige en indtægt, som ikke skaber inflation og prisstigning. En sådan indtægt kan man få gennem grundrentens inddragning til fællesskabet i stedet for til privatkapitalen. Det giver ikke større byrder, og det giver ikke inflation. Hvis man hos formueejerne opkræver en femtedel af beløbet — svarende til det, de har fået for meget ved, at jordrenten er tilflydt dem — så vil det ikke skabe inflation. En højere rente vil ikke blive følgen, for formueejerne tager naturligvis allerede i dag, hvad de kan få.

Jeg for mit vedkommende tror, at hvis de ærede medlemmer, som har talt imod forslaget, havde overvejet konsekvenserne lige så grundigt, som jeg nu gennem 40 år har overvejet dem, ville de have været enige med mig, men jeg håber, det skal lykkes gennem behandlingen i udvalget at få klarlagt visse af de misforståelser, der foreligger. Det, det drejer sig om, er en form for gennemførelse af fuld grundskyld, som bygger på den bestående lovgivning plus det lovforslag, der foreligger fra den høje regering, og det gælder om — hvad grundskylds-

kommissionen også var inde på — at man gennemfører fuld grundskyld efter de principper, som gælder i jordlovene af 4. oktober 1919. Disse principper blev udarbejdet i landbokommissionen af 1911. Der var i denne repræsentanter for alle de daværende politiske partier; retsforbundet var der ikke, men der var repræsentanter både for venstre, for de konservative, de radikale og for socialdemokraterne. Nogle af venstres medlemmer — ikke dem alle — plus radikale og socialdemokrater gik ind for det princip, som vi nu ønsker lagt til grund for jordbesiddelse her i landet. Da det kom frem som et forslag fra landbrugsminister Kr. Pedersen, kneb det med at få det igennem landstinget; men så kom landstingsmand H. Hauch med et forslag, der sikrede, at det gik igennem som et forslag, og dette forslag har virket godt. Det foreliggende forslag er en løsning, hvorved man får fuld grundskyld med alle dens fordele og samtidig bevarer den private ejendomsret, således som vi ønsker den bevaret. Det var det, grundskyldskommissionen foreslog, så hvis ærede medlemmer, inden vi nu går til udvalgsbehandling, ville gøre mig den tjeneste at læse grundskyldskommissionens betænkning, ville de have gjort et godt forarbejde til forståelse af, hvad det forslag, vi her behandler, drejer sig om.

Aage Fogh: Jeg vil gerne på egne vegne gøre et par bemærkninger i tilknytning til det foreliggende forslag. Jeg vil da først sige, at jeg vurderer dette forslag sådan, at det først får betydning, når regeringens forslag om grundstigningsskyld er gennemført. Jeg havde allerede i fjor lejlighed til at sige til den højtærede finansminister, at han kunne regne med min støtte dertil, og det kan han stadig.

Dernæst er det ikke nogen hemmelighed, at jeg af princip er tilhænger af den fulde grundskyld. Jeg tror, at det vil have mange, mange heldige virkninger, hvis man gennemfører den, og jeg er derfor også tilhænger af, at det forslag, som her er fremsat, får en